

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.2/2024/32. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év április hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. október 12. napján kelt 10.B.42/2020/124. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által 2023. október 12. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésben beszámítja akként, hogy 1 (egy) nap letartóztatásban töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

Az ítéltábla tájékoztatja a kiadott bűnjelek átvételére jogosult vádlottat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. október 12. napján kihirdetett 10.B.42/2020/124. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] ezért őt, mint visszaesőt 8 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlottól az eljárás során lefoglalt 46.000 Ft vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el. A lefoglalt bűnjelek egy részét elkobozta, más részének lefoglalását megszüntette és azokat a vádlott részére rendelte kiadni. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést, az ügyész a határozatot tudomásul vette.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.256/2023/7. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] A fellebbezés irányultságára figyelemmel megállapította, hogy a másodfokú felülbírálat teljes körű, a fellebbezések tanácsülésen is elbírálhatóak, nyilvános ülés kitűzésére nem tett indítványt jelezve, hogy annak tartása esetén azon az ügyész nem vesz részt.

[5] A törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, valamennyi bizonyítékot értékelve a vádlott védekezésével szemben mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mely megalapozott, így felülbírálatra alkalmas.

[6] A törvényszék indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, részletesen és logikusan megindokolta, hogy a történeti tényállást miért alapította tanú1 nyomozati szakban tett vallomására, tanú2 vallomására, az igazságügyi toxikológiai és vegyész szakértői véleményekre, valamint a nyomozás során tartott szemlék és lefoglalások adataira. Az elsőfokú bíróság tényből tényre történő következtetései helytállóak és indokolása megfelel a logika szabályainak is.

[7] A törvényszék a rögzített tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és bűnösségére, valamint cselekményét is törvényesen minősítette.

[8] A büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, és azokat értékelve helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést kell kiszabni. A vádlott javára jelentkező enyhítő körülményekre figyelemmel az irányadó középértéktől a vádlott javára eltért, ennél rövidebb tartalmú büntetés azonban már nem szolgálná a büntetés célját és nem lenne alkalmas a generális és speciális prevenció elérésére.

[9] A törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a vádlott méltatlan a közügyekben való részvételre, ezért törvényesen tiltotta el őt azok gyakorlásától. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[10] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) alapján hagyja helyben.

[11] A vádlott az ítéltáblához eljuttatott beadványában sérelmezte, hogy az elsőfokon eljáró bíró jogtalanul és igazságtalanul, mindenféle bizonyíték vagy tanúvallomás hiányában, egy visszavont hamis, vádalkus vallomásra alapozva állapította meg a bűnösségét.

[12] Kifogásolta, hogy a rendőrség a nyomozást hanyagul, nem az eljárási törvénynek megfelelően végezte, az ügynek három előadója volt.

[13] Előadta, hogy a lakás tulajdonosát, az ott életmódszerűen élő tanút a rendőrség meg sem gyanúsította, ő a lakáshoz kulccsal nem rendelkezett, az ingatlanban elfogásakor vendégként tartózkodott.

[14] Sérelmezte továbbá, hogy az igazságügyi elmeorvos szakértő iratellenes véleményt adott róla.

[15] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában jelezte, hogy elsődlegesen a részleges megalapozatlanság és a tényállás téves megállapítása miatt felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést maradéktalanul fenntartja.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 592. § (2) bekezdés alapján több okból tartotta részben megalapozatlannak.

[17] A Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján a tényállás részben hiányos, mert a bíróság több megállapítása valótlan, helytelen és hiányos, mindezek alapján a tényből tényre levont logikai következtetések folyamata nem teljeskörű, összességében valótlan tartalmú, így a vádlott bűnösségére levont jogi következtetés törvénysértő és megalapozatlan.

[18] A bíróság által tévesen megállapított tényekből helytelenül levont logikai következtetések alapján tényből tényre nem a konkrét bizonyítékokban rögzített adatokra, hanem több helyütt csak feltételezésekre, valószínűsítésekre épülő és tényekkel nem bizonyított, néhol kifejezetten a bizonyíték tartalmával is ellenkező, több lehetséges logikai következtetés közül az egyiket kizárólag a bíróság szubjektív vélekedése alapján tetszőlegesen, csak mint elméleti lehetőséget kiválasztva rögzített.

[19] A bűnösség megállapításához szükséges elkövetéskori tudattartalom és szándék, vagyis az alanyi oldal elemeinek vizsgálatkor azok elemzésével és ezzel kapcsolatos téves, helytelen és valótlan megállapításokkal összekapcsolt jogkövetkeztetések vonatkozásában a vádlott bűnösségének megállapításáról bíróság alaptalan és törvénysértő döntést hozott.

[20] Rögzítette továbbá az elsőfokú ítélet hibájaként Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja szerinti felderítetlenséget, illetve az a) pont szerinti tényállás hiányosságát is.

[21] Kiemelte, hogy a fellebbezésben nem önmagában és nem kizárólag a bizonyítékok értékelésével kapcsolatban végzett mérlegelést támadja, hanem az elsőfokú bíróság azon kötelezettségére hivatkozik, miszerint a bizonyítékok mérlegelése során valamennyi, a tényállásban szereplő jelentős tény vonatkozásában kell számot adnia, hogy azt mely bizonyítékok alapján állapította meg, és amennyiben valamely tényállás közvetlenül bizonyítékokra nem vezethető vissza, akkor azon logikai folyamatról is számot kell adnia, mely során a végső következtetésre jutott.

[22] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves, megalapozatlan és helytelen érdemi döntést vont le Terhelt1 bűnösségével kapcsolatban, az általa a történeti tényállásban leírt elkövetési magatartású bűncselekmény, vagyis a kábítószer-kereskedelem büntettének elkövetése a rendelkezésre álló tényekből levont helyes logikai következtetéssel nem állapítható meg, a kábítószer-kereskedelem jogi minősítését meghatározó fogalom tartalmi elemeit az eljárás egyetlen adata sem bizonyítja, míg a terhelt a kábítószer fogyasztását, birtoklását mindvégig elismerte.

[23] A védő a terhelti magatartás kábítószer-kereskelemként történő minősítésével szemben több eseti döntésre, az állandó bírói gyakorlatra, illetve az 1/2007. számú BJE határozatban foglaltakra hivatkozott. Eszerint a kábítószer-kereskedelem dogmatikailag mindenképpen a hosszú időn keresztül, folyamatosan, anyagi ellenszolgáltatásért és nyilvánvalóan több különböző fogyasztó részére történő kábítószer átadást, értékesítést jelent. Ehhez képest a tényállás csak hozzávetőleges, körülbelül megfogalmazott, az eljárás adataival pontosan nem rögzített meghatározást tartalmaz az elkövetés idejére, vásárlóként csupán egyetlen személy került megjelölésre, márpedig egyetlen fogyasztónak történt alkalmi kábítószer átadás semmilyen formában nem alapozza meg az ítéletben írt jogi minősítést.

[24] Az eljárás adataiból kétséget kizáró bizonyossággal alá nem támasztott feltételezés, hogy a terhelt összesen milyen fajta, milyen tiszta hatóanyag tartalmú és milyen mennyiségű kábítószert kinek, mikor, milyen körülmények között, milyen ellenérték fejében értékesített volna.

[25] Összességében az elsőfokú ítéletben nincs kétséget kizáró bizonyossággal megállapítva sem az elkövetés időpontja, sem a fogyasztók személye és cselekménye, sem az értékesített kábítószer fajtája, mértéke és hatóanyag tartalma, így a tényállás részleges megalapozatlansága miatt helytelen és megalapozatlan logikai következtetés miatt a vádlott bűnösségére levont következtetés és a jogi minősítés az 1/2007. BJE határozatban rögzítettekre is figyelemmel törvénysértő.

[26] Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben semmilyen az eljárás során keletkezett bizonyíték nem igazolja, hogy a vádlottnak tanú2 lakásához ténylegesen lett volna kulcsa. Tényszerűen igazolt, hogy a lakás nem a vádlott tulajdona volt, ahova általa nem ismert különböző személyek, különböző okokból, általa nem ismert célból, folyamatosan és ellenőrizhetetlen módon rendelkeztek szabad bejárással.

[27] Tényszerűen igazolt, hogy tanú2 szintén kábítószer-fogyasztó volt, így az a tény sem bizonyítja a vádlottal szemben a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, hogy a lakásban talált kábítószer fogyasztásához használatos eszközöket kizárólag ő használta volna. A mérleg, illetve a zacskók a tanú tárgyalási vallomása szerint tanú2hoz köthetők, munkájához használta. Minden életszerűséget nélkülöz ugyanakkor a tanú azon nyilatkozata, hogy az ingatlanban csak a kis szobát használta, továbbá, hogy soha nem nézett be a hűtőbe. Mindezek alapján egyértelmű tény, hogy nem kizárólag a vádlott volt az egyedüli személy, aki a vád tárgyát képező időszakban az adott ingatlanban tartózkodott, az ott talált eszközöket, illetve a kábítószereket a vádlotton kívül bárki más is oda vihette és használhatta.

[28] Hivatkozott arra is, hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége önmagában szintén nem bizonyítja a kábítószer-kereskedelem tényét. Jelezte azt is, hogy a fogyasztóként megjelölt tanú, tanúl vallomása sem következetesen terhelő a vádlottra nézve, a tanú vallomása sok tekintetben ellentmondásos és hiányos, az eljárás adataival és bizonyítékaival ellentétes, és a bizonyítási eljárás során kihallgatott további tanúk vallomásai alapján sem bizonyítható a vádlott terhére kétséget kizáró módon a kábítószer-kereskedelem ténye.

[29] A büntetés kiszabását illetően az elsőfokú bíróság eltúlzott mértékben, aránytalanul és torzító formában, lényegében csak a vádlott előéletét értékelte kiemelt körülményként, a személyiség-szerkezetét meghatározó több más szempont szerinti komplex értékelését elmulasztotta. Az eljárás során készített szakvéleményben rögzítésre került a vádlott bipoláris személyiségzavara, a szakértői megállapítás szerint nem zárható ki, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésének idején enyhén dekompenzált állapotban volt, ami a cselekvését is alapvetően befolyásolta. Miután a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a vádlott terhére, kétséget kizáróan az sem állapítható meg, hogy a vádlott pszichotikus állapotára is figyelemmel a cselekmény idején ne lett volna a beszámítási képessége akár enyhe fokban korlátozott. Az elsőfokú bíróság ezt a nyomatékos enyhítő körülményt nem kellő súllyal, formában és mélységben értékelte, további nyomatékos enyhítő körülmény a vádlottnak fel nem róható, az elkövetés és az elbírálás között eltelt hosszú időtartam, a büntetőeljárás elhúzódása, amelynek nagyobb a nyomatéka, hogy a terhelt letartóztatásban volt. A védő szerint mindezen körülményeket az elsőfokú bíróság nem kellő nyomatékkal értékelte, és nem értékelte enyhítőként a kábítószer fogyasztásra vonatkozó teljes körű, életszerű, következetes és bűnösségére kiterjedő beismerő vallomását.

[30] Az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány mindezekre figyelemmel túlságosan és indokolatlanul szigorú, ezért annak arányos enyhítése szükséges.

[31] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás során keletkezett iratok tartalma alapján, az azokból levont helyes ténybeli következtetéssel és a tényállás részleges megalapozatlanságát kiküszöbölve állapítsa meg a hiánytalan és helyes tényállást és ezek alapján tényből tényre levont helyes logikai következtetéssel Terhelt1 vádlott bűnösségét a Btk. 178. §-ban meghatározott kábítószer-birtoklás büntetében állapítsa meg, továbbá az elsőfokú ítéletben kiszabott büntetés és mellékbüntetés tartamát jelentősen enyhítse.

[32] Az ítéltábla az ügyet - védői indítványra - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésre tűzte.

[33] A nyilvános ülésen a védő perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakkal egyezően szólalt fel, fenntartva a minősítés megváltoztatására és ehhez kapcsolódóan a büntetés jelentős enyhítésére irányuló indítványát. Jelezte továbbá, hogy védenca egészségügyi állapota a Bv. intézetben a nem megfelelő kezelés folytán tovább romlott.

[34] A vádlott felszólalásában védőjéhez csatlakozott.

[35] Utolsó szó jogán a vádlott védekezését megismételve előadta, hogy a Bv. intézetben nem a megfelelő gyógyszereket és kezelést kapja, amelynek folytán állapota romlik.

[36] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a védelmi fellebbezések irányára tekintettel a Be.590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek megfelelően az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását bírálta felül. A Be.590. § (7) alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdéseket is.

[37] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést (Be.607. § (1), 608. § (1) a-f) pont), sem olyan relatív perjogi hibát (Be.609. § (1) bekezdés), mely az érdemi felülbírálatát kizárná, a vádlott ugyan arra hivatkozott, hogy a nyomozás nem az eljárási szabályoknak megfelelően zajlott, állítását semmilyen tény semmi nem támasztja alá, így kifogása minden alapot nélkülöz.

[38] Az ítéltábla a közhiteles nyilvántartásban szereplő adatok alapján a vádlott előéletére adatokat az alábbiak szerint egészíti ki:

[39] A jelen ügyben elkülönített eljárásban a 2016. május 12-én elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntette miatt a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2022. január 4-én jogerős 10.B.XV.678/2018/96. számú határozatával a vádlottat 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

[40] A Szarvasi Járásbíróság 5.B.49/2019/15. számú, a Gyulai Törvényszék 12.Bf.90/2020/6. számú határozata folytán 2020. január 23-án jogerős határozatával a 2016. május 29-én elkövetett kábítószer birtoklásának büntette miatt 10 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

[41] A vádlottal szemben a jelen eljárás tárgyát képező, a 2017. július 24-én elkövetett bűncselekmény elkövetésekor már mindkét fenti büntetőeljárás folyamatban volt.

[42] A törvényszék a Be.163. §-ban meghatározott ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett az általa megállapított tényállás a Be.592. §-a és (2) bekezdés a) pontja szerint csupán kisebb részben megalapozatlan, pontatlan.

[43] A vád tárgyává tett cselekmények minősítése szempontjából meghatározó, hogy mennyi a vádban foglalt kábítószer hatóanyagtartalma. Ennek a pontos megjelenítése a 2016. május 12. napján lefoglalt kábítószer esetében elmaradt. Az ítéleti tényállás megállapításakor a legkedvezőbb hatóanyag mennyiséget kell a számítás során figyelembe venni, ezért a másodfokú bíróság az igazságügyi vegyészszer szakértői vélemények alapján (nyomozati iratok

171. oldal és 1007. oldal) a tényállás [7] bekezdését azzal egészíti ki, hogy a 2016. május 12. napján lefoglalt kábítószer 3,5 gramm amfetamin bázist tartalmazott, ami a jelentős mennyiség aló határának 35 %-a.

[44] A tényállás [10] bekezdését akként pontosítja, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer 56,8 gramm amfetamin bázist, valamint 2,92 gramm totál-THC mennyiséget tartalmaztak. Ekként a 2017. július 24. napján lefoglalt kábítószer együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak 570,4 %-a.

[45] Összegezve a vádlotthoz köthető, tőle két alkalommal lefoglalt kábítószer együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 605,4 %-a, azaz hatszorosa, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

[46] A fentiek szerint pontosított tényállásban szereplő kábítószer együttes mennyisége a cselekmény minősítésére nincs kihatással, azonban a tényállás ezzel vált teljeskörűen megalapozottá.

[47] A fentiekkel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, és a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó.

[48] Az elsőfokú bíróság az ügyben alapos bizonyítást folytatott le, az ügy eldöntése szempontjából releváns személyi és tárgyi jellegű, közvetlen és származékos bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben is hibátlanul, a logika és az ésszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte.

[49] Részletekbe menően vette számba vádlott védekezését, illetve megfelelően értékelte a cselekményről információval rendelkező, a tőle kábítószer vásárló tanú1 tanú vallomását, az ő elmondását megerősítő, jelen bírósági eljárásban 1. számúként megjelölt (a Szigetszentmiklósi Járásbíróság előtti eljárás során 3. számmal jelzett) tanú nyomozati és jelen ügy tárgyalása során tett vallomását, a lakás birtokosa - tanú2 - vallomását, a lefoglalt kábítószer mint tárgyi bizonyítékot és az egyéb releváns iratokat (a házkutatást, lefoglalást igazoló, gépjármű bontásról szóló rendőri jelentést), továbbá az igazságügyi szakértői véleményeket.

[50] A bíróság emellett a részletekben menően idézte és értékelte tanú3, tanú4, tanú6 és tanú5 tanúvallomásait is.

[51] Helytálló indokolással vetette el továbbá az ezt meghaladó bizonyítás folytatására irányuló védelmi bizonyítási indítványokat.

[52] A 2016. május 12-i cselekményt illetően a gépjárműben feltalált kábítószerokról a rendőri jelentések, illetve a lefoglalt szerek alapján készült toxikológiai vélemény, illetve a vádlott azon beismerése állt rendelkezésre, miszerint az akkor és ott lefoglalt kábítószer az ő tulajdonát képezi, azokat saját fogyasztása érdekében vásárolta.

[53] A 2017. július 24-i cselekmény estében a személyi bizonyítékok közül elsősorban a tanúlsal szemben kábítószer birtoklásának vétsége miatt a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 13130/1617-11/2017.bü. számon folyó eljárásban tett, ott 3. számú tanúként jelzett személy által 2017. július 19. napján és a jelen eljárásban 1. számú tanúként a 2022. január 7. napján tartott tárgyaláson tett, továbbá tanú 2017. július 21. napján 1. számú tanúként tett vallomása volt terhelő a vádlottra nézve.

[54] Figyelemmel az elkövetés helyére ugyancsak terhelő volt a vádlottra tanú2 vallomása, amely igazolta, hogy az elkövetés helyéül szolgáló lakást a vádlott rendszeresen használta (ugyanerről az ítélet indokolásában részletezett más tanúk is vallottak), a lakáshoz kulccsal rendelkezett, azt a tulajdonosok jelenléte nélkül is használhatta. Vallomását alátámasztották a vádlott lakásban talált személyes tárgyai, továbbá tanú1 az intézkedést megelőző napokban tett tanúkénti nyilatkozata, amelyben a vádlott lakóhelyéül szolgáló házat, illetve lakást egyértelműen azonosította, a vádlottat megnevezve róla és tanú2 nevű élettársáról valóságos személyleírást is adott és megjelölte a később ott fellelt, a fagyasztószekrényben tárolt amfetamint is.

[55] A vádlott védekezését szem előtt tartva - a védői kifogással ellentétben - vizsgálta tanú2, illetve a lakást használó esetleges más személyek szerepét is, előre bocsátva, hogy a tanú maga is elismerte, hogy kábítószer-fogyasztó, a törvényszék valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan zárta ki, hogy a vádlotton kívül más személynek köze lett volna a lakásban tárolt kábítószerhez. A vádlott állításával ellentétben Stupka tanú2t jelen ügghöz kapcsolódóan kábítószer fogyasztása miatt kábítószer birtoklásának vétsége miatt gyanúsítottként meghallgatták (nyom. irat 705-715.).

[56] Az elsőfokú bíróság helytállóan vetette el tanú1 magyarázatát vallomásának utólagos megváltoztatásáról, az ítélet indokolása e tekintetben annyiban egészítendő ki, hogy tanú1 a már hivatkozott Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányságon folyamatban lévő büntetőügyben 2017. július 18. óta fogvatartásban volt (nyom. irat 483. oldal), az ominózus tanúvallomásának megtétele előtt pár órával előzetes fogvatartása tárgyában bírói meghallgatásra is sor került, mindezek alapján teljes mértékben kizárható az, hogy a kihallgatás alatt - a hatóság tagjai által nem észlelt - elvonási tünetei lettek volna, avagy kábítószer hatása alatt állt volna. Ekkor tett vallomásának hitelét erősíti az 1. számú tanú - a vádlott jelenlétében - a bírósági tárgyaláson tett nyilatkozata is, amelyben elismerve, hogy a hatóság felkérésére került kapcsolatba tanúlsal, aki arról is nyilatkozott, hogy utóbb az ígért kedvezményt a hatóságtól nem kapta meg, ennek ellenére terhelő vallomását továbbra is fenntartotta.

[57] A vádlott saját kábítószer fogyasztását elismerte, állítva, hogy a 2016. május 12-én a gépkocsiban fellelt amfetamint, kábítószerrel-szennyezett mérleget saját fogyasztása érdekében szerezte meg, ezen túl az elsőfokú bíróság helytálló mérlegeléssel kötötte a vádlotthoz az a 2017. július 24-én az általa használt lakásban talált kábítószer, illetve az azok porciózásához használt különböző eszközöket.

[58] A védelem helytállóan mutatott rá hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége önmagában valóban nem igazolná a kábítószer-kereskedelem tényét, a törvényszék ugyanakkor a két különböző alkalommal a vádlottól lefoglalt különböző típusú kábítószer,

továbbá személygépkocsiban és a lakásban is feltalálásra került kábítószerrel szennyezett mérlegek és önzáró tasakok és a korábban már részletezett tanúvallomások alapján helytállóan vont következtetést a vádlott saját fogyasztásán túlmutató kábítószer értékesítési szándékára.

[59] A védői fellebbezés szerint a tényállás mindösszesen egyetlen személyt, tanúlt jelölte meg a vádlott vásárlójaként, ezzel ellentétben utóbbi már részletezett tanú vallomása és az elkövetés helyén fellelt körülmények alapján a tényállásban is szerepel, hogy a vádbeli időszakban a vádlottnak több vásárlója is volt.

[60] A védelmi kifogással ellentétben a törvényszék a tényállás megállapításakor tanúlt tanú vallomása alapján a vádlott számára legkedvezőbb módon határozta meg 2017. július 24-től számítva a két éven belüli elkövetési időt (2016. május 12 - 2017. július 24), kizárólag a vádlottól lefoglalt kábítószereket rótt a terhére, szakértői vélemény szerint megállapított fajta és mennyiség szerint, az értékesítések helyét és körülményeit pedig az elfogadott részletes leírást tartalmazó tanúvallomás alapján, a kábítószeresek fajtáját, mennyiségét hatóanyagtartalmát igazságügyi szakértői vélemény alapján határozta meg.

[61] Az elsőfokú bíróság indokolása alapos, a bíróság értékelő tevékenységéről teljeskörűen számot adott, az eltérő tényállás megállapítására, és ezáltal enyhébben minősülő bűncselekmény megállapítására irányuló védelmi fellebbezés - megalapozatlansági ok hiányában - a bizonyítékok mérlegelésén keresztül támadja megalapozott tényállást, amely eredményre nem vezethetett.

[62] Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a terhére rótt cselekmény jogi minősítése is törvényes.

[63] Az irányadó történeti tények alapján - szemben a védői kifogással - a kereskedést jelentő törvényi tényállás alanyi és tárgyi előfeltételei az értékesítést illetően megvalósultak, az elsőfokú bíróság e részben is alapos és meggyőző indokolást adott.

[64] A védői indokolásban is hivatkozott 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat iránymutatásának megfelelően az elsőfokú bíróság részletesen kitért arra is, hogy a hosszú időn – több mint egy éven - keresztül való folyamatos, anyagi ellenszolgáltatásért és több különböző fogyasztó részére történő értékesítés a kereskedés tényét egyértelműen igazolja.

[65] A törvényszék a kereskedésre nézve színvonalas indokolást adott, helytállóan hivatkozva BH 2020.350. számú döntésre is, miszerint már a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése és az ehhez kapcsolódó magatartás is, lényegében a kábítószer kereskedelmi célú raktározása is a kábítószer kereskedés befejezett bűncselekményének megállapítására alkalmas.

[66] Ezen túl jelen esetben a tényállás konkrét vevőt is megjelölt, a védelmi kifogással ellentétben a kereskedés megállapíthatóságát nem zárja ki a vevőként csak egy beazonosítható személy megjelölése, sőt az sem, ha konkrét vásárlót sem tártak volna fel.

[67] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó szempontokat döntően feltárta, további súlyosító körülmény, hogy a vádlott a 2017. július 24-én elkövetett bűncselekményt két további büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[68] Ezzel együtt az elsőfokú bíróság által kiszabott, a középértéktől jócskán elmaradó büntetés a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elveknek megfelelő, tetтарыos büntetés, így a további enyhítésére irányuló védői fellebbezést az ítéltábla nem találta alaposnak.

[69] A védői kifogással ellentétben az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként értékelte az igen jelentős időmúlást.

[70] Az eljárás elhúzódása ugyanakkor nem értékelhető enyhítő körülményként. Az eljárás elhúzódása ugyanis nem pusztán időmúlást, vagy hosszú eljárást jelent, hanem felelősségi kérdést is. Az időmúlás helyett az elhúzódó eljárásra utalás az ügyben eljáró bíróságok, hatóságok azon tétlenségének elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak. Jelen esetben az eljáró hatóságok inaktivitása nem mutatható ki, az eljárás időtartamát az ügy jellege miatti bizonyítási nehézségek, és a járványügyi helyzet indokolta.

[71] A vádlott továbbá csupán az elsőfokú ítélet kihirdetése óta – mintegy 6 hónapja – van jelen ügyben letartóztatva, a 2017. július 24-ei rendőri intézkedés után a vele szemben kibocsátott elfogatóparancs alapján jogerős büntetést vettek rajta foganatba, így a letartóztatásban töltött időt sem indokolt további enyhítő körülményként értékelni.

[72] Helyesen nem vette figyelembe a törvényszék a vádlott beismerését sem, tekintettel arra, hogy a kereskedést illetően a vádlott beismerő vallomást nem tett, a fogyasztást elismerő nyilatkozata pedig védekezésének részét képezte.

[73] A védelem az enyhítő körülmények között hivatkozott arra, hogy az igazságügyi szakértői vélemény szerint a vádlott a cselekmény elkövetésének idején enyhén dekompenzált állapotban volt, ami a cselekvését alapvetően befolyásolta. A védői állásponttal ellentétben az igazságügyi szakértői vélemény nem ezt tartalmazza. A szakértői megállapítás szerint a vádlott betegsége folytán nem volt korlátozva abban, hogy a cselekménye társadalomra veszélyes következményeit felismerje, és a felismerésnek megfelelően cselekedjék. A szakértők ugyanakkor lehetséges hangulatingadozások fennállása miatt nem tudták kizárni a cselekmény hátterében meghúzódó motivációt illetően az enyhén dekompenzált állapotot.

[74] A 56/2007. vélemény (II/4. pont) útmutatásait követve az állandó bírói gyakorlat azt a körülményt, hogy az elkövető elmeműködésének valamely sajátossága a bűncselekmény elkövetését megkönnyíthette a büntetés kiszabásánál általában, de nem minden esetben értékeli enyhítő körülményként. Jelen esetben az elkövetett bűncselekmény jellege, az elkövetés sajátosságai, az anyagi haszon érdekében való hosszabb ideig tartó tevékenység tudatos szervezése kizárja, hogy a vádlott esetében egyébként is csak vélelmezett, esetleges, enyhe dekompenzált állapotot a bűncselekmény elkövetését megkönnyítő feltételként és ezáltal enyhítő körülményként lehetne figyelembe venni.

[75] A végrehajtandó szabadságvesztés elítélt vádlott esetében a közügyektől eltiltás és törvényes is indokolt volt.

[76] Az ítéltábla a szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozata helyett a bűnösségi körülményekre – elsősorban a vádlott megbetegedésére - tekintettel Btk. 35.§ (2) bekezdés értelmében eggyel enyhébb, börtön (Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pont) végrehajtási fokozat megállapítására látott lehetőséget.

[77] Az ítélet egyéb, a feltételes szabadságra bocsáthatóság kizárására, a vagyonek kobzásra, az elkobzásra a lefoglalás megszüntetésére és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései törvényesek.

[78] Minderre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[79] Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt az ítéltábla a Be. 561. § (2) bekezdés a) pontja alapján jelölte meg, az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján rendelkezett.

[80] Az ítéltábla a vádlottat a Be. 321. § (5a) bekezdés alapján tájékoztatta a 2024. március 1. napja óta hatályos, az eljárás során lefoglalt bűnjelek át nem vétele esetére irányadó rendelkezésre.

Budapest, 2024. év április 9. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 10.B.42/2020/124. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.2/2024/32. számú ítéletében írt változtatással 2024. április 9. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év április 9. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke